

Іще у школі, за книжками  
Таємний заклик нам гучав,  
І човен кріпкими дошками  
Завзято кожен обшивав.

Його ми довго лаштували —  
Була важка, далека путь,  
Потайні ж скелі не давали  
Спокійним сном хоч раз заснуть.

А заклик дужий щохвилини  
Ясніш у серці все лунав,  
І чарівні, як сон, країни,  
В огненних мріях малював.

Нарешті ми — у бурях, в морі!  
Буруни скачуть, мов чорти,  
Неясні стали в небі зорі...  
Чи досягнемо ж до мети?..